

Adını Koyamadığım Ben

— Şair der ki; · 10 Mart 2021

ADINI KOYAMADIĞIM BEN

Hep bekleriz birşeyler...
Bazı bekleyişler mutluluktur, heyecandır...
Bazı bekleyişler çok acıdır...
Bir umut sevmeyi beklersin..
En acısında umut biter, ölümü beklersin!

Günahların en kötüsünden biri hırsızlık.
Kim bilir farkında olmadan çalıyorlar
Hayatımızdan
Bencillikleriyle hayallerimizi,
Asık meymenetsiz suretleriyle umutlarımızı,
Dedikoduyla heyecanlarımızı,
Kıskançlıklarıyla mutluluğumuzu çalıyorlar.
Geriye yabancı olduğu bir dünya kalıyor.
Bazen insan kendini yaşadığı yere ait hissetmez.
Çünkü yabancılaşmışsın yanındakinin gözünde
Ve kendini kötü taru mar olmuş duygular yüzünden
Benimde zaman zaman kendimi yabancı
Bir yerde gibi hissettiğim olmuştur;
Sanki hayatımı Uzaktan izler gibi..
Kimin dokunmasına izin verirsen yaşamına
Onun parmak izi kalıyor hayatında
Ne kadar çok kişi dokunursa
O kadar iz bırakıyor aslında.
Bir anlayabilsek insanlara yaklaşmayı.
Ateşe yaklaşır gibi ayarlayabilsek
Çocukluktan kalma bir alışkanlıkla
Elimizi yakıyoruz kimi zaman
Ruhumun gizli saklı köşelerinde olmak
Olmak istediğim ben
Gerçekleştiremediğim hayallerim,
Özlediklerim, duymak istediğim sözler, olmak istediğim yerler
Gençlik heveslerim saklı.

Biliyorum hayat bana borçlu değil
Belkide olma olasılığı az olan şeyler istediğim için
Olmayınca üzülyorum işte
Hayat uzun bir yol
Hayallerimi düşüre düşüre yürüyorum
O yüzden sustu sustu bu şair
Hemde öyle bir susturuldu ki
Öfkesine bile hasret kalacaksınız
Hüseyin çetin